

Psalmus

qui parat terre pluviā: qui exoriri faci mō
Alia lta. libus fenum: et herbam frumentum hominū.
Qui. **E**t dat pecoribus escam ipsoꝝ.
tiuumēus **P**ecora ista dicit greges dei. Nō fraudet
 de gregē suū: esca sua ꝑ boies quoꝝ serui
 tun berbam fecit exorni. Unde dicit apostolus: **Q**uis pascit gregē: et de lacte gregē
Alia lta. nō p̄cipit: **Q**ui dat pecoribꝝ escam ipsoꝝ.
mōcātibus. **E**t pullis coruorū qui inuocat eū.
Hoc forte putabimꝝ: qꝝ corui dēū inuocāt
 vt det ill' escam: **N**e hoc cogitatis irratio-
 nalem animā inuocare deum. Non nouit
 alia inuocare dēū: nisi sola r̄bna. **I**n figura
 accipite dictū: nec putetis sicut impi qdā
 dicunt reuolui animas humanas ad peco-
 ra: ad canes: ad porcos: ad cornos. **H**oc
 a cordibꝝ vestris excludite: et a fide vestra.
Alia humana facta est ad imaginem dei: nō
 dabit imaginem suā cani et porco. **Q**uid ē
 ergo: **E**t pullis coruorū q̄ inuocāt eū: **Q**ui
 sunt pulli coruorum: **I**srāelite se solos u-
 stos dicebant: q̄ legem acceperāt: ceteros
 oēs oīm gentiū homines peccatores dice-
 bant. **E**t vere omnes gentes in peccato: i
 idolatria: in adoratione lapidū atq; ligno-
 rum erāt. **E**t nūquid sic remanserunt: **E**t
 qd ipi: **E**t si non nisi corui patres nostri: ta-
 men pulli coruorū nosip̄ inuocamꝝ deuz.
Bat pecoribꝝ escam ipsoꝝ: et pullis coruorū
 q̄ inuocāt eū. **I**pi sunt pulli coruorū:
 qbus dicit Petrꝝ: **Q**uia non corruptibili
 argento vel auro redempti estis de supua
 cua v̄ra cōsuetudine a parentibꝝ v̄nis tradi-
 ta. **P**roficiētes enim pulli coruorū: q̄ sumu-
 lachra colere videbāt parentū suorū: puer-
 si sunt ad dēū. **E**t audis mō pullū corui in-
 uocatē vñū dēū. **Q**uid ḡ: **B**imisisti pare-
 tem tuū: dicens pullo coruī: **B**imisi plane.
Alle enī coruī nō inuocans dēū: ego pullū
 corui inuoco dēū. **E**t pulli coruorū q̄ inuo-
 cant eū. **N**on in potentatu eq̄ vo-
 luntatem habebit. **P**otentatus equi
 est subbia. **V**idē enī equis veluti ad sug-
 gestū hominis accōmodatꝝ: vt altior ince-
 dat. **E**revera ē in eo ceruix indicās quan-
 dam subbiā. **N**ō se extollāt boies i suis di-
 gnitatibꝝ: nō se sublimes putēt honoribꝝ:
 caueāt ne in equo indomito p̄cipitent. **E**li-
 de enī qd dictū est in alio psalmo: **H**ui cur-
 ribꝝ et hi in eqs: nos aut in noīe dñi dei no-
 stri magnificabimur: hoc est illi in honori-
 bus tp̄alibꝝ: nos in noīe dñi dei nr̄i magni-
 ficabimur. **P**ropterea illis qd accidit: **E**li-
 dete qd sequit: **I**llis obligati sunt pedes et

CXLVII

cediderūt: nos autem surreximꝝ et erecti su-
 mus. **N**ō in potentatu eq̄ volūtatez habe-
 bit. **N**ec in tabernaculī viri bene
 sentiet. **I**n tabernaculī inquit viri. **E**st
 enum tabernaculū domini ip̄a sancta ecclīa
 toto orbe diffusa. **H**eretici diuidētes se ab
 ecclīe tabernaculū: sibi tabernacula posue-
 runt: non in ip̄ist tabernaculū viri bñ sentiet
 de. **S**ed pullū coruorū attende dicentez:
Elegi abiici in domo dei magis q̄ habitare
 in tabernaculū peccatorū. **E**teni si alicui
 bono pio cōfidenti infirmitatez suam pullo
 corui inuocati dēū cōtingerit forte in ecclīa
 carere honore tp̄ali: nō ut extra ecclīaz: nō
 sibi facit extra ecclīam tabernaculū: i quo
 nō bñ sentiet de. **S**ed qd dicit: **E**legi abiij
 ci magis in domo dñi: q̄ habitare in taber-
 naculū peccatorū. **N**ec i tabernaculū viri bñ
 sentiet. **S**ed qd adiugit. **B**ene sentiet
 dñs in timētibus eū: et in his qui
 sperant in misericordia eius. **B**n sentiet
 dñs in timētibꝝ eū. **S**ed nūqd sic timetur
 de: quō et latro. **M**ani et latro timeb: et be-
 stia timeb: et hō in iustū: et potens timeb multum.
Bn sentiet dñs in timētibꝝ eū. **S**ed
 quō timētibꝝ: **E**t in his qui sperat in mis-
 ricordia ei. **E**cce timuit eū. **J**udas tradi-
 tor christi: bñ nō spauit in misericordia ip̄i. **P**o-
 stea enī penituit eū q̄ tradiderit christū: et
 dixit. **P**eccaui q̄ tradidi sanguinē iustū.
Bn qdē timuit: bñ spares in misericordia ei
 quē timuit. **I**lle despando abiit: et laqo se
 suspendit. **E**rgo sic time dñm: vt spares in
 misericordia ei. **S**i times latronē: ab alio spe-
 ras auxiliū: et nō ab eo quem times. **S**i sic
 times: possis auxiliū ab eo quē nō times
 aduersus eū quez times. **S**i sic times dēū:
 et ideo times deuz: q̄ p̄tōr̄ es: a quo acce-
 pturus es auxiliū aduersus dēū: **Q**uo itu-
 rus eos? **Q**uid factor? **E**lis ab illo fugere?
Ad ip̄m fugere. **E**lis fugere ab irato: **F**uge
 ad placatiū. **P**laciabilis enī eū: si spares in
 misericordia ip̄i. **A**tq; ita de cetero peccare ca-
 ucas: vt de p̄teris dépceris: vt tibi dimi-
 tant a dño: cui est honor et imperiū cū p̄c-
 et sp̄i in secula seculoꝝ.

Explīcit Tractatus de ps. CXLVI.

Inceptus Tractatus de ps. CXLVII.

Prefatio.

Omninit caritas v̄ra de psalmo ques-
 imō cātauimꝝ i hodiernū diē nos di-
 stulisse sermonēz. **I**p̄e enī erat et die
 dominico lectus: et tractandus ip̄e suscep-
 tus est. **S**ed quia euangelica lectioē tūc

pmoti pre magnitudie timoris nostri et ve
stre utilitatis imorati sum⁹ in eo quod no
bis domin⁹ diem nouissimum commenda
uit: cautosq; nos et vigilates expectare vo
luit aduentū suum: terrēs etiā exemplo: ne
damnaret iudicio: sic futurū dices aduen
tum filij homis: sicut in dieb⁹ Noe mādu
cabāt: et bibebāt: emebāt: vendebāt: nūbe
bāt: uxores ducebāt: donec introiret Noe
in arcā: et venit diluuiū et p̄didit omnes.
Solliciti ergo et magno timore cōcussi: q̄s
enim si credit nō timeat: in eo sum⁹ quantū
potuum⁹ immorati: ut de vestris moribus
vitaq; vestra et omniū nostrorū fmo p̄du
ceret: quo possim⁹ illū diem nō solū securi
expectare: sed etiam desiderare. Si enim
amam⁹ christū: vtiq; aduentum eius desi
derare debem⁹. Peruersum enim est: et ne
scio vtrū verū: quem diligis: tunere ne ve
niat: Orare adueniat regnū tuū: et timere:
ne exaudiaris. Unde aut timor: Quia ui
dex ventur⁹ est. Nunqđ iniust⁹: Nūquid
maliuolus: Nunqđ inuidus: Nūquid po
stremo ab altero expectās nosse causā tuā:
ne forte ille quem instruxisti: vel p̄uarica
tione te decipiāt: vel minori facultate desi
ciens innocentie tue bonū v̄bis demōstra
re mō nō possit: Nihil horū. Quis ḡ vētu
rus est: Quare non gaedes: Quis ventu
rus est iudicare te: nisi q̄ venit iudicari pro
pter te: Nō timeas accusatorem de quo ip
se dixit: Princeps hui⁹ nūdi missus est fo
ras. Nō timeas malū aduocatū: ille enī ti
bi modo aduocatus est: q̄ tunc iudicar futu
rus est. Ille erit: et tu: et tua cā. Sermo cau
se tue: et testimoniu⁹ p̄sciētē tue. Quisq; ḡ
futurū iudicem times: p̄sentem cōscientiā
tuam mō corrige. Parū ne tibi est: q̄ p̄teri
ta non reqret: Sine reliquo spacio tempo
ris tūc iudicabit: s̄ cū quanto spacio tem
poris modo p̄cipit. Lūc etiā corrigi non
licebit: modo q̄s phibet: Hoc cū vebemē
ter cōmendarem⁹ dominico die: q̄r reuera
qz p̄pe hoc solum dicendū est: non pārum
tempis effluxit et coacti sum⁹ hūc psalmuz
susceptū ad tractandū in hunc diem differ
re. Modo ip̄e presto est: intendam⁹ in eū:
imo in deum: q̄ bos f̄mones q̄ misericordiā
suam in spū sancto dispēsare dignatus est:
ita vt ip̄e nouit expedire infirmitatibus no
stris. Quis enī eger consiliū dare medico
audet: Cū legere credo aut omēs aut ml
tos vestru⁹ animaduertisse q̄ habeat aliq;⁹
v̄sus ad q̄s agiendos pulsandū est: maxi

meq; vbi ait. Qui dat niue velut lanā: ne
bulam velut cinerez spargit: qui mittit cry
stallū suum velut frusta panis: in faciez fri
goris eius quis subsistet: His enim audi
tis quisq; ea accipit ad litteram: oga qui
dem diuina cogitauit. Quis enim dat ni
uez: nisi deus: Et quis nebulaz spargit: ni
si de⁹: Crystallū q̄s durat: nisi ip̄e de⁹: Et
habent hec tria similitudines cōgruas op
positas. Nec enim dissimilis est lana ni
ui: aut cinis nebule: aut frusta panis cādi
do nitor: et candori crystalli. Est enim cry
stallū species quedam in modū vitri: s̄ cā
dandum est. Hoc autem genus traditur ab
eis: qui nouerūt vnde dubitare non debe
mus: qm̄ fidelissima scriptura testimoniu⁹
dicit. Erudit enim crystallū durata p̄ mul
tos annos: et nō resoluta niue ita p̄gelasce
re: vt resolutio non facilis sit. Niues p̄ter
te hyemis facile dissoluit estas aduenies.
Nō enim eis ad cōfirmandā duriciam ac
cessit annositas. Ubi aut niues multe per
annos miltos sup inuicem misse fuerint: et
copia sua violentiaz estatis euicerint: non
estatis vni⁹: s̄ multarū p̄serti in his tre p̄
tib⁹: id est in aquilonia plaga: vbi nec esta
te sol p̄seruētissim⁹ inueniunt: ip̄a diuturna et
annosa duricia reddit hanc spēm: que cry
stallum dicit. Intēdat caritas v̄fa. Quid
est ḡ crystallū: Iux est glacie durata p̄ mul
tos annos: ita vt a sole v̄ligne facile dissol
ui nō possit. Hoc p̄pterea alīq;to diutius
exposuim⁹: q̄r multi ignorāt: nec illi q̄ s̄ for
te norūt de re quam nouerūt: onerosuz de
bent h̄fe f̄monem adhibitu⁹: nō p̄pter se: s̄
p̄pter eos q̄ non nouerūt. Hec ḡ cū audi
tis psonante lectore: nō dubito vos diuer
sa cogitasse: dixisse aliquos: et verū dixisse
magna opera dñi. Unī p̄ticula q̄dam com
memorata est: et ip̄a terrena: et p̄pe oib⁹ an
nis nota: quō iungat de⁹: quomō nebula
spargat: quō etiā crystallū solidet: alios
dirisse sibi. Putas ne sine causa ista i scri
pturis posita sunt: aut vere hoc totum h̄nt
qd sonāt: Nō nobis aliqd innuit nix ista:
et lana nebula et cinis crystall⁹ et panis: Et
q̄re sic scriptura loq; voluit p̄ quedā q̄si ca
ligines similitudinū: Etto meli⁹ apt⁹ loq;
retur: Quare vel q̄ro vel hesito qd sibi illa
vba exigāt: Quare i audiēdo vel laboroz:
Quare plerq; audito psalmo indoct⁹ abs
cedo: Hoc ē qd paulo ante dixi: patere te
curari ita sanandus es. Multum super
bus et precep̄t est eger: qui et medicum

Psalmus

monere audet etiam hominem. Consiliū
ne audebit dare eger medico. **E**bī homo
egrotat: t deus curat: magnū pietatis & sa-
nitatis indicī est. **A**nteōq̄ scias q̄re quid
dictum sit: crede ita dici debuisse ut dictū
est. **H**ec enim pietas faciet te capacem: vt
queras qd̄ dictum est: t cum q̄sieris: inue-
nias: t cū inueneris: gaudeas. **A**llit ḡ no-
bis apud dñm deum nostrū iste affect⁹ pre-
cum reſtrāp: t si nō ppter nos: certe ppter
vos donare dignet: qd̄ hic absconditū la-
tet. **M**odo ergo putate nos: qm̄ cuiusdā
spectaculi & editionis diuine diem pmi-
sus: pñūciatis his versib⁹: t nondum ex-
positis: inuolutas q̄sdaz editoris nr̄i sarcina-
nas pculisse. **V**tiqz ad hoc inuolute profe-
runtur: vt euolute expectent. **N**os aut̄ non
tm̄ intueri: sed & vestiri paramini. **R**ixera-
mus autem die dominico: si meminīt cari-
tas vestra q̄ affūstis: ipam euanglicaꝝ le-
ctioneꝝ: q̄ nos diuitius tenuit: vt psalmi ex-
positio difficeret: congruaꝝ lectam fuisse ei-
dem psalmo. **H**oc tūc dixim⁹: sed ostēde-
re non valim⁹: qz psalmum distulimus.
Modie itaq̄ demōstrāda est & ipa congru-
entia. In euangelica illa lectōe territi su-
mus de die nouissimo: terror ille securitatē
pturit. **T**erriti enim precauem⁹: precauen-
tes securi erimus. **Q**uomō enim prepoſte-
ra securitas in terrores impellit: ita ordi-
ta ſollicitudo ſecuritatē parit. **T**erriti enī
ſumus: ne pñtez vitā deficiente: volatīcā:
transitorīa ſic amem⁹: quaſi alia nulla ſit.
Si enī alia nulla eſt: amem⁹ hanc. **S**i alia
vita nulla eſt: feliciores nobis ſunt qui ad
ampitheatrū hodie vigilarūt. **Q**uid enī
ait apls: **S**i in hac vita tm̄ in christo ſperā-
tes ſumus: muſerabiliores ſum⁹ oībus ho-
minibus. **E**ſt ḡ alia vita. **I**nterroget q̄ſq̄
veſtrum in fide ſua: b dormit fides. **M**eri-
to fluctuaſ: qz christus dormit in nau. **J**e-
sus enī dormiebat in nau: t nauis fluctua-
bat in aquis & tēpeſtatiſ multis. **F**luctua-
bat ergo cor: qz christus dormit. **C**hristus
ſemp vigilat: **Q**uid eſt ergo christus dor-
mit: fides tua doem̄it. **Q**uid adh̄ae dubi-
tationis tempeſtate lactariſ: **E**xita chri-
ſtum: excita fidem tuam. **C**ōſpice oculis fi-
dei vitam futuram: ppter quaꝝ credidisti:
pter quam ſigno eius ſignariſ: qui ppter
ea duxit hanc vitam: vt tibi ostēderet q̄ ſu-
p̄temenda quam diligebas: t q̄ ſu ſperā-
da quam nō credebas. **S**i ergo fidem exci-
taueris: t oculos eius in nouissimā miferi:

CXLVII

futuruꝝ ſeculū in quo gaudebim⁹ poſt al-
terum domini aduentū: poſt iudiciū per-
actum: poſt traditū iuſtis regnū celorū: ſi
illam vitā cogitaueris: t illius vite nego-
ciū ſocium: de quo ſepe locuti ſum⁹ ka-
rissimi: uon fluctuabit negotiū noſtruꝝ:
ocium negotiū plenū ſoltus dulcedis:
nulla interpellante moleſti: nulla fatiga-
tione ſauiciatū: nulla nube perturbatū. **N**e
gociū noſtruꝝ quod erit: **L**audare deum:
amare & laudare: laudare in amore: ama-
re i laudib⁹. **B**ti qui habitat i domo tua:
in ſecula ſeculorū laudabūt te. **Q**uare: niſi
quia in ſecula ſeculorum amabūt te. **Q**uare:
niſi quia in ſecula ſeculorum videbunt
te: **H**oc ergo fratres mei quale ſpectacu-
lum erit in viſione dei: **E**vident homines ve-
natorem & delectant̄. **V**e miferis ſi non ſe
correxeſint. **Q**ui enim videt̄ venatorem &
delectant̄: videbūt ſaluatorē: & cōtrista-
vunt. **Q**uid illis miferis: qbus ſaluator
ſaluti non erit: **N**on ergo mirū: qz illis qui
bus voluptati eſt homo pugnās: nō eru ſa-
luti deus liberans. **N**os autem fratres: ſi
nos in el⁹ membris meminim⁹: ſi pcupiſci-
muis: ſi pſeueraſ: videbimus & gaudebi-
muis. **E**rit illa ciuitas purgatis omnib⁹ cl-
uib⁹ ſuis: nullo admixto ſeditioso aut tur-
bulento. **I**nimicus ille q̄ modo inuidet: ne
ad illam patriam veniamus: illuc cuiq̄ in-
ſidiari non poterit: qz nec eſſe ibi permi-
tetur. **S**i enim modo excludit de corde cre-
dentiū: quomō excludit de ciuitate viuē-
tium: **Q**uid erit frēs: quid erit: rogo vos
eſſe in illa ciuitate: de qua loqui tam⁹ gau-
diū eſt: **H**uic future vite corda prepara-
re debemus. **Q**uisquis ei cor prepara-
rit: totam iſtan contemnit: cōtempta iſta:
ſecurum facit expectare dieꝝ: de quo expe-
ctando domin⁹ terruit. **L**um ergo psalm⁹
iſte dicat nobis & cāt̄ de illa vita futura:
euangelīū autem terruent de preſenti: paſ-
mus facit amore futuri: euangelīū fa-
cit timoreꝝ preſentis: **N**ec de futura dele-
ctatione taceſ in litteris noui testamenti: &
multo magis in eis: vbi nō tanq̄ inuoluſ
quibusdam proferunt illa que intelligēda
ſunt: ſed ibi videntur aperta: vt hic intelli-
gantur obſcura. **C**ū ergo dicit nobis euan-
gelīū: obſeruate diem nouissimū ventu-
rum: diē aduent⁹ filij hoīs: quia illos male
iuētur⁹ ē: q̄ mō ſecuri ſūt: iō qz querere ſecu-
ri ſunt: **S**ecuri ſunt enī in voluptatibus
ſeculū: cum deberet eſſe ſecuri dominiſ cu-

Psalmus

peditatib⁹ seculi. Jam utiq⁹ illi vite nos p̄
 parauit apłs in verbis: que tūc etiam com
 memorauit: De cetero fratres temp⁹ breue
 est: reliquū est vt qui habent vxores tanq⁹
 no habentes sint: t q̄ emūt tanq⁹ nō emen
 tes: t q̄ gaudēt tanq⁹ nō gaudētes: t q̄ flent
 tanq⁹ nō flentes: t q̄ vtus hoc mūdo tanq⁹
 nō vtentes sint: Preterit enī figura hu
 ius miseri: volo vos sine sollicitudine esse.
 Qui gaudiū totū suū totamq⁹ felicitatem
 suā cōstituit in manducādo: bibēdo: ux
 rem ducēdo: emēdo: vendēdo: vtēdo mū
 do isto: sine sollicitudine est tal⁹: Sed p̄t
 arcām ve illi a diluvio. Quisq⁹ autē siue
 māducāt: siue bibit: siue aliud qd agit: oīa
 in gloriam dei facit: Et si aliq⁹ tristitia ē de
 reb⁹ secularib⁹: sic flet: vt intus in spe gau
 deat: Et si aliq⁹ leticia est i reb⁹ secularib⁹:
 sic gaudet: vt intus sp̄ualit̄ timeat: nec do
 net se corrūpendū felicitati: nec cedat ad
 uersitati frangendū. Hoc est enī flere tanq⁹
 non flentē: t gaudere tanq⁹ nō gaudentez.
 Quisq⁹ t si habz vxore ei⁹ infirmitati cō
 patiens reddit nō exigit debitu: aut si pro
 pter p̄p̄iam infirmitatē ducit vxore: plan
 gens poti⁹: qr sine vxore esse nō potuit: q̄
 gaudēs qr duxit: Quisq⁹ vēdit qd nouit
 qr t si maneret: beatū nō faceret: quisquis
 qd emūt nouit: qr transiit. Et de his omni
 bus t si abūdantib⁹ t si errūfluentib⁹ nō
 p̄sumut: facitq⁹ ex eo qd habz misericordiā
 cū eo q nō habet: vt t ipē accipiat ab illo q̄
 ola h̄z: Quisq⁹ talis ē: secur⁹ expectet diez
 nouissimū: qr nō est p̄t arcā: iam inter lig
 imputribilia computat: ex qb⁹ arca fabri
 cat. Non ḡ timeat venturū dñm: s̄peret t
 desideret: Nō enī veniet ille ad inferēdas
 penas: s ad finiendas molestias. Hoc autē
 sit desideriū illius ciuitatis. Qd ergo mo
 nuit euangeliū: impleat ei⁹ ciuitatis deside
 rio qd ps̄līm⁹ cātat: Ita cōgruit cuāgeliū
 huic cantico: t quā ciuitatem psalmus iste
 cātat: audiam⁹. Audiam⁹ t cātemus gau
 dium nostrū: cū hoc audim⁹ canticum dei
 nī est. Nō enī tantū cantam⁹ qn̄ voce t la
 bhs sonam⁹ canticū. Est t canticū intus:
 q̄a sūt t aures cuiusdā int⁹. Voce cātam⁹:
 vt nos excutem⁹: corde cātemus: vt illi pla
 ceamus. Aggei⁹ t Zacharie psalm⁹
 dicit. Aggeus t Zacharias p̄phete fue
 runt. Erant autē p̄phete isti iam in captiu
 itate hierusalē illi⁹ que i terra portauit vmb
 ram cuiusdām celestis. In illi⁹ ergo ciui
 tatis captiuitate cum essent in babylonia:

CXLVII

p̄pheta auerūt p̄phē isti repationē hierūm:
 p̄pheta auerūt ciuitatem nouam ex repara
 tione veteris liberato populo a captiuita
 te. Agnoscim⁹ t istam captiuitatē. Si ve
 re agnoscimus nostram pegrinationē. In
 hoc enim mūdo: in his tribulationib⁹ secu
 li: in hac turba multipli scandaloz quo
 dāmodo in captiuitate gemū: sed erige
 mur: p̄nunciaēt ciuitas nostra noua equa al
 futura. Nam t post istorū p̄phetaionēz t
 visibilis cōtingit vt totum explicaretur qd
 ad p̄soluendam imaginē p̄tinebat. Repa
 rata est hierūm post septuaginta annos ca
 ptiuitatis. Sic Hieremias propheta se
 ptuaginta annis septenario illo numero
 omnem volubilitatem hui⁹ tempis signat.
 Septenario enim numero voluunt dies
 hi: sicut nostis: idem abeūt: idem redeūt:
 Post septuaginta ergo annos cū p̄pheta
 uit Hieremias reparari ciuitatem hierusalē:
 factum est vt t ibi significaref imago futu
 rorum. Significatū est nobis post omnem
 istam volubilitatem tempis: que septena
 rio numero voluūt: futuram illā ciuitatem
 nostram iam in eternitate in uno die. In il
 la quippe habitatione tempus non volui
 tur: qr habitator ibi non libif. Hoc cū vi
 derent in spū p̄phete: videbāt illam: dice
 bant de ista. Sed hec dicebāt de ista: que
 in illam duceret: t illa omnia que siebāt fm
 tempus: fm corpales motiones: fm actus
 hominū signa erāt t p̄nunciatiōes futuro
 rum. Audiamus iam cantari ciuitatē illā:
 t erigamur ad eam. Multū enim nob̄ ea
 cōmendat sp̄lis dei: infundēs nobis amo
 rem illius: vt ei suspirem⁹: t in pegrinatiōe
 ingemiscam⁹: t ad illā venire desiderem⁹:
 Amemus illā: t ipm̄ amare ambulare est.
 Ecce amemus illam ex ore sancto t ex ore
 p̄pheticō t dei spū dicens.

Expositio psalmi.

Ollauda hierusalem domi
 num. In captiuitate adhuc con
 stituti: vident illos greges: immo
 vnum gregem oīm ciuiti vndiq⁹ collecto
 rum ad illā ciuitatē. Vident gaudiūz masse
 post trituras: post ventilationē iaz mūsse in
 horreū: nibil timētis: nibil laboris t mole
 stie patētis: t adhuc hic positi: t in ipa cō
 tritione p̄uersantes p̄mittunt gaudiū spei:
 t anhelant in illam quasi cōiungentes cor
 da sua angelis dei: t futuro illo populo se
 cū in gaudio p̄manisuro. Collauda hierūm
 alia lfa
lauda.

Psalmus

dm̄. Quid enim factura es o hierusalem? Erās et certe et labor et genuit: quid factura es? Cratatura; seminatura; nouellatura; nauigatura es; negociatura es. Quid factura es? An in illis opibus quibus bonis et de misericordia venientibus: exercerit te ad hoc optet? Considera numerū tuū: considera vndiq̄ societate tuā. Vide utrū aliquis esuriat: cui porrugas panē. Vide si aliquis sitiāt: cui des calicē aque frigide. Vide utrū aliquis mō apud te pegrinus ē: quē hospitio recipas. Vide utrū aliquis sit eger quē visites. Vide utrū aliquis litiget: quē concordes. Vide utrū aliquis moriat: quē sepietas. Quid ergo factura es? Collauda hierusalem dñm. Ecce hoc ē negotiū tuū. Si cut solet in titulis scribi: utere felix: collauda hierusalē dñm. Estote hieralī: mementote de qb̄ dictū ē: Domine ī ciuitate tua una gine ipsoꝝ ad nibilū rediges. Hi sunt qui modo gaudēt talibus pompis: inter illos sūt qui ppterēa hodie nō venerūt: qr mun⁹ est. Qui mun⁹ est: Qui dāmū: Aut vnde mun⁹? Aut vñ dāmū: Nō enī illi tātū q̄ talia edūt dāno seruunt: s̄z maiori danino pcutiētur qui talia libenter intuētur. Illorum arca auro exinanit: istoz pectus iusticie diuītis expoliaſ. Plangūt pleriq̄ editores vēdētes villas suas: quō debēt plāgere speculatores pdētes alias suas. Ita ne ad hoc clamauit dñs dñico die: vigilate: vt hodie sic vigilaretur. Obscurō vos o ciues hierusalē: adiuro vos p pacē hierusalē: p redēptorē: p structore: p rectore hierusalē: vt cōuertatis p illis p̄ces ad dominū: vt videāt: sentiāt qr nugātū: et mlti intenti in illa spectacula que illis placent: aliqui et se spectēt: sibiꝝ displiceāt. In multis enī iam factū gaudemus: et aliqui nos quoq̄ ibi sedimus: et insaniuimus. Et q̄ multos putam⁹ ibi nūc sedere: futuros nō solū christianos: s̄z etiā episcopos. Ex pte ritis futura cōjicim⁹: ex his q̄ iaz facta sūt: que deus facturus est pñsciam⁹. Vigilēt p̄ces vestre: nō grati⁹ gemiſ fratres: Prosus illi qui euaserūt dep̄cātes: p bis q̄ p̄cli tātū: qui et ipi fuerūt in numero p̄clitātū exaudiūt: et abstrahet deus a captiuitate babylonia plebem suā: redimet omnino et eruet: et p̄ficiet n̄uerus sanctoz gestātūm imaginē dei. Nō ibi erūt quoꝝ imaginē deus in ciuitate sua spernet: et ad nibilū rediget: quia et ipsi in captiuitate sua: hoc est babylonia imaginē eius ad nibilū redige

CXLVII

rūt. Erit ille p̄plus laudans dñm: quē p̄ui det modo sp̄us pphettie: et dicit vt exultemus in spe: et desideremus ipsaz rem. Col lauda hieralī dñm: Lauda deū tuū in syon. Collanda: qr ex multis cōstas: lauda: quia vñū facta es. Multū inq̄t aplūs: vñū sum⁹ in christo Iesu. Quō ergo mul ti collaudamus: quō vñū laudam⁹. Idē multi q̄ vñū: qr ille in q̄ vñū sp̄ vñ⁹. Quare inq̄t hec hieralī collaudio dñm: et laudo deū meū syō. Que syō: ipa hieralī: diuersis causis duo noīa. Hierusalē dicta ē vi sio pacis: syon dicta ē speculatio. Videlte si aliud sonat ista noīa nisi spectacula: ne putēt gētes se habere spectacula: et nos nō habere. Aliqñ dūnissō theatro aut amphitheatro: cū ceperit ex illa cauea euomiturba pditorū: aliqui tenētes in anūo phantasias vanitatis sue: et memorā suā pascētes reb⁹: nō solū inutilibus: s̄z et pñtosis: gaudētes in eis tāq̄ in dulcibus: sed pestiferis: vident pleriq̄ vt sit transire seruos dei agnoscūt ipo habitu: vel vestis: vel capitis: vel frōte notos habēt: et dicūt apud semetipſos et sech: Omiseros istos: qđ pdunt: fratres: rogem⁹ dñm p beniuolētia ipsoꝝ: qr bonū illi putant: bene nobis volūt: s̄z qui diligit iniqtatē odit aiam suā. Si odit aiam suā: quō amabit aiam tuā: Enī ipa guersa et inanis et vana bñuolētia dicēda bñuolētia nī ē: dolēt nos pdere qđ amāt: oremus ne pdāt qđ amam⁹. Vide te quale hieralī exhortek ad laudē: vel potius pñtia laudaturā: Nō enī illius ciuitatis laudes tūc cū videbimus: et amabim⁹: et laudabim⁹: voce pphetica exhortande et excitāde sūt: sed ppterēa modo dicunt hoc pphete: vt pote q̄tū possūt in hac carne cōstituti: futura gaudia beatoꝝ eructātes ī aures nostras: vt excitēt amore illi⁹ ciuitatis: Ferueam⁹ desiderio: nō sumus spiritu pigri. Sed videte quale hierusalē dicit laudaturā deū: et vnde laudaturā pfectioē quadam beatitudinis: Collauda inquit hieralī dñm: lauda deū tuū syon: Et quasi diceret: vñsecura laudabo. **O**m̄i t̄ confortatus. t̄ seras.

27

on. Collaudam⁹ mō: laudam⁹ modo: sed inter scādala: Muli quos nolum⁹ intrāt: mili et si nolum⁹ exēt. Ideo crebrescūt scā dala: Et qm̄ abſudauit iniqūtas: ait veritas: refrigerescit caritas multoz: ppter intrātes: quos dijudicare nō possum⁹: et exētes quos tenere nō possum⁹. Quare hoc: Quia nōdum pfectio: nōdum beatitudo. Quare hoc: Quia adhuc area: nōdū hor reum. Tūc ergo qd: nisi vt nō timeas tale aliqd futuruz: Collauda enī hierlm dñm: lauda deū tuū syon: Qm̄ pfirmāuit vec tes portarū tuaz: Confirmāuit: non dixit apposuit tātū: sed pfirmāuit vec tes portarū tuaz: Nemo exeat: nemo intret. Nemo exeat gaudem⁹: nemo intret timem⁹. Ne hoc timeas cū intraueris: dicit tātūm: esto in numero virginū q̄ portāt oleū secū. Vir gines enī ille: aias significāt. Nō enī vere quicq̄ erant: s̄z in quicq̄ illis mulia sūt. In nūero illo quinario mulia intelligunt: non seminarū tātū: s̄z et viroz: qz vteroz sexus dicitur semina: quia ecclesia et vteroz sexus: hoc est ecclesia dicitur virgo. Bespō saui vos vni viro: virginē castā exhibere christo. Paucoz ē vgnitas in carne: oīm debet esse in corde. Virginitas carnis: cor pus in tactū: vgnitas cordis: fides incor rupta. Ergo dicit virgo tota ecclia: et mas culino genere appellatur pplus dei: vteroz sexus pplus dei: et vnuis pplus: et vnic⁹ po pulus: et vna ecclia: et vna coluba: atq̄ in hac vgnitate mulia sanctorū. Ergo quicq̄ virginēs oēs aias intratras in regnū dei significāt: non sine causa quinario nūero: qm̄ quicq̄ sūt corporis sensus notissimi omnibus. Per quicq̄ enī ianuas intrat aliqd p corpus ad aiam: aut p oculos intrat qd concupisca male: aut p aures: aut p olfa ctū: aut p gustū: aut p contactū. Per has quicq̄ ianuas quisq̄ nō admiserit corrup tionē: inf̄ quicq̄ vgnites pputat. Admittūt aut corruptōes p illicita desideria. Quid aut liceat: et nō liceat: pleni sunt libri scri turaz. Ergo opus est vt sis in illis quicq̄ virginib⁹: Nō timebis qd dictū est: nemo intret. Dicit enī hoc: et fiet hoc. Sed cū intraueris: nemo contra te claudet. Sz te in gresso: claudētur porte birlli: et firmabūt vec tes portarū eius. Naz si tu esse volue ris aut nō virgo corde: aut et si virgo: inter fatuas vgnites: foris remanebis et frusta pulsabis. Que sūt fatue vgnites: At ipse quicq̄ sūt: que nisi aie q̄ habet istā cōtinē

tiam carnis: vt vitēt corruptelas ab oīb⁹ sensibus veniētes: quos sensus iā enūera ui: Que vitēt veluti corruptōes veniētes vndiq̄: et nō in cōscientia gerit bonū suū corā oculis deī: sed placere inde volit ho minib⁹: et iudicū sequit alienū. Sauores vulgi aucupāt: viles sibi sūt: cū spectatori bus esse care volit: nō eis sufficit psciētia: merito nō portāt oleū secū. Oleuz aut̄ est ipsa glatio: ppter nitorē et splēdorē. Sed quid dicit ap̄ls: Vide vrgines sapiētes portātes oleū secū. Opus aut̄ suū pbet vnuſq̄: et tūc in semetip̄o habebit gliaz: et nō i altero. Ne sūt aut̄ vrgines sapiētes. Stulte aut̄ accēdūt quidē lampades: vi dentur quidē lucere opa eorū: sed deficiēt et extinguitur: qz nō de oleo interiorē pa cūnt. Et dormiūt oēs tardante sponso: qz ex vtroz genere hominum obdormiscunt in mortē: et de illis fatuis: et de his sapien tibus tardāte aduētu dñi: ituri in mortē istam corporeū et visiblē: quā somni loco scripturas ponere notū est oībus christia nis: cum diceret de egrotātib⁹ ap̄ls: Pro pterea in yobis inqt multi infirmi et egri: et dormiūt sufficiēter. Dormiūt inquit mori unk. Sed ecce venturus est spōsus: et oēs surget: sed nō oēs intrabūt. Sufficiēt opa stultarū virginū nō habentū oleū cōscie: nō inuenient a quibus emant: qd illis sole bant vendere adulatores. Ab irridētib⁹ enī dicitur: nō ab inuidentibus: ite emite yobis. Petierant enī stulte a sapiētibus et dixerāt eis: date nobis oleum: qz faces nostre extinguit. Quid ille sapiētes: Ne forte nō sufficiat nobis et yobis: ite potius ad vēdētes et emite yobis. Hoc admone re erit: qd yob mō pslit a quib⁹ emere sole tis adulatiōem: Et cū eūt inqt: intraīt ille: et clausū ē ostiū. Cū eūt corde: cū talia co gitant: dū se ab illa intentiōe alienant: et re tro preterita sua recordatur: cunt quasi ad vendentes: et nō inueniūt tūc fauētes: nō inueniūt tūc laudātes a quib⁹ solebāt lau dari: et quasi excitari ad bona opa: nō ro bore bone psciētē: sed incitamēto lingue alienē. Et illud qd dictū ē: ne forte sufficiat nobis et yobis: magna psciētē hūli tatis dictū est. Oleum enī quod gestam⁹ in conscientia: iudicūt est nostrum de nobis inmetip̄is quales sumus: et difficile est vt de se quisq̄ perfecte iudicet. Fratres mei cōtūlibet homo proficiat: cōtūlibet se ad interiora extēdat: et preterita obliuiscatur:

Psalms

iam dicit sibi bene est: procedit regula de
thesauris dei: examinat liquidū: et q̄s glo-
riabitur castū se habere cor: **E**t quis ḡliabi-
tur mūdum se esse a peccato: **D**icit q̄d dixit
scriptura: **J**udicūz sine misericordia ei qui
nō fecit misericordiā. **Q**uātūcūq; p̄ficiās:
spabis in misericordia. **H**am si iusticia si-
ne misericordia prolata fuerit: in quolibet
quod dāminet inueniet. **Q**ue nos consola-
tur scriptura: **Q**ue hortat ad misericordi-
am faciendā: vt oīno crebrescamus in ero-
gando quod ampli⁹ habem⁹. **M**ulta autē
supflua habem⁹: si nō nisi necessaria tenea-
mus. **N**ā si inania queram⁹: nihil sufficit.
Fres q̄rite qđ sufficit op̄i dei: nō qđ sufficit
cupiditati vestre. **C**upiditas vestra: nō est
opus dei. **F**orma vestra: corp⁹ vestrū: aīa
vestra: hoc totū opus dei. **Q**uere que suf-
ficiāt: et videbis q̄s pauca sint. **V**idue suf-
fecerūt duo minuta nūmī ad faciēdā misé-
ricordiā: suffecerūt duo nūmī: ad emendū
regnū dei. **A**d vestiēdos totiens venato-
res: qđ sufficit editori: **V**idete q̄a nō solū
pauca sūt que vobis sufficiāt: b̄ nec ip̄e de-
us mīta a vobis q̄rit. **Q**uere q̄tū tibi de-
derit: et ex eo tolle qđ sufficit. **L**etera q̄ sup-
flua iacent: alioz sūt necessaria. Supflua
diuitum: necessaria sunt pauperum. **R**es
aliene possidentur cum singflua possiden-
tur. **F**aciens ergo huiusmodi misericordi-
as: et illā p̄cipue que gratis constat: dimit-
te sicut dumittim⁹: quo nō nisi caritatē ero-
gas: que crescit cū eregas: **F**aciēs ergo et
feruens in ip̄is bonis opib⁹ misericordie:
que iā bona opa: vt iam diximus: tūc non
erūt necessaria: qz nullus erit miser in quē
facienda sit misericordia: expectabis secu-
rus iudiciū: nō tā securus de iusticia tua:
q̄s securus de misericordia dei: qz tū mi-
sericordiā p̄rogasti. **J**udicū enī sine misé-
ricordia illi q̄ nō fecit misericordiā. **S**uper
altat autē inqt misericordia iudiciū. **N**e pu-
tetis fratres qz tūc nō est iust⁹ qñ nī nō mi-
sereb̄: aut recedit a regula iusticie sue. **E**t
cū dāminat iustus est: tūc misereb̄ iust⁹ est.
Quid enī tam iustū q̄s reddere misericor-
diā p̄roganti: **Q**uid tam iustuz: q̄s vt in
qua mēsura mēsi fueritis: in ea remetiētur
vobis: **B**a egenti fratri. **C**ui fratri: **C**hristo.
Si q̄ quia fratri christo: t̄ quia christo
deo: q̄ est sup oīa benedict⁹ in secula: deus
egere a te voluit: t̄ tu man⁹ retrahis: **C**erte
porrigis man⁹: t̄ petis a deo. **A**udi scrip-
turā: **N**ō sit man⁹ tua porrecta ad accipi-

CXLVII

endū: et ad danduz collecta. **E**rogari sibi
vult deus ex illo qđ dedit. **Q**uid enī das
qđ ille nō dedit: **Q**uid enī habes qđ nō ac-
cepisti: **A**ut vero non dico deo: s̄z cuilibet
de tuo das aliqd: **B**e illi⁹ das: q̄ iubet vt
des. **P**errogator esto nō inuasor. **H**ec er-
go faciens: t̄ si bona būlitate dicis: de il-
lo oleo: ne forte nō sufficiat nobis: intras
t̄ claudit: audi apl̄m dicētē: **M**ibi autē mi-
nimū ē vt a nob̄ dijudicer. **Q**n̄ autē potes
dijudicare cōsciām meā: **Q**n̄ examiāre q̄
aīo facio: q̄cqd facio: **Q**uātū p̄nt lvies de
alio iudicare: **P**lus hō vtiz ip̄e de se: b̄ de⁹
pl⁹ de hoīe q̄s hō de se. **E**rgo talis si fuer̄ in
trab̄is: in quīz illis virginibus eris: ceterē
fatue excludent. **N**ā hoc habes in euāge-
lio. **C**laudetur ostiū: t̄ stabūt t̄ clamabūt:
api nobis: t̄ nō apieb̄. **Q**n̄ p̄firmauit vec-
tes portarū tuar̄. **L**ōfirmauit inqt vectes
portar̄ tuar̄. **S**ecura sta: secura lauda si-
ne fine: lauda fortiter: clause sūt portetue:
nō exit arnic⁹: nō intrat inimic⁹. **L**ōfirma-
uit vectes portar̄ tuar̄. **B**enedixit fili⁹
os tuos in te. **N**ō vagāt soris: nō pegri-
nan⁹: int⁹ gaudēt: int⁹ laudāt: intus bñdi-
cunt: int⁹ nō pturiūt: quia iā nemine pari-
unt. **F**ili⁹ sūt: sancti sūt: isti filij sancti iā lau-
dātes t̄ gaudētes: pturiti t̄ parti sūt matre
caritate: inclusi sūt colligēte caritate. **A**u-
di caritatē pturiētē illos: qua p̄dit⁹ **P**au-
lus apl̄us: non solū paternū: s̄z t̄ maternū
amore p̄gerēs in filios: **F**ili⁹ mei inqt quos
iterū pturio. **C**ū **P**aul⁹ eos pturiebat: ca-
ritas eos pturiebat. **C**ū caritas pturiebat:
dei sp̄s pturiebat. **C**aritas enī dei diffusa
est i cordib⁹ nostris: p̄ spiritūs actū q̄ dat⁹ ē
nobis. **E**rgo colligat q̄s pturiuit et pepit:
Modo iā int⁹ filij sūt: securi sūt. **V**olarūt
de nido timoris: volarūt in celestia: vola-
rūt in eterna: iam nibil metuūt tpale. **B**e-
nedixit filios tuos i te: **Q**uis? **Q**ui po-
suit fines tuos pacem: **Q**uō exulta-
tis omnes: **H**āc amate fratres mei. **M**ul-
tum delectamur: quādo clamat de cordi-
bus vestris pacis dilectio. **Q**uō nos dele-
ctauit: **N**ihil dixerā: nihil exposuerā: ver-
bum p̄nunciaui: t̄ exclamastis. **Q**uid de
vobis clamauit: **D**ilectio paci: **Q**uid oste-
dit oculis vestris: **C**isi clamatis: si nō ama-
tis: **C**nde amatis: si non videtis: **I**nvisi-
bilis est par: **Q**uis est oculus quo visa est
vt amaret: **N**eçq; enī acclamaret: n̄i am-
retur. **H**ec sunt spectacula q̄ exhibet deus
reruz inuisibiliū. **Q**uāta pulchritudine in

*illa līa.
filij tuis.*

tellect^o pacis corda vestra percussit: Quid
 iam ego loquar de pace: aut de laude pa-
 cis? Preueit oia verba mea vñ affect^o: nō
 impleo: nō possum: infirm^o sū: Differam^o
 omnes laudes pacis ad illā patria pacis:
Ibi eaz pleni^o laudabim^o: vbi cā plenius
 habebimus. Inchoatā in vobis sic ama-
 mus: pfectā quō laudabim^o? Ecce hoc di-
 co o filij dilecti: o filij regni: o ciues hieru-
 salē: quoniam in hierusalē visio pacis est: et
 omnes qui amant pacem: benedicūtur in
 ea: et ipsi intrant cū claudūtur porte: et fir-
 mātur vectes: **H**ac quā noīatam sic ama-
 tis & diligitis: ipsam sectamini: ipsam desi-
 derate: ipsa in domo: ipsam in negocio:
 ipsam in vxoribus: ipsa in filiis: ipsa in ser-
 uis: ipsam in amicis: ipsa in inimicis dili-
 gite: **I**psa est pax quā nō habent heretici.
Quid agit pax in hui^o adhuc regionis in-
 certis: in ista pegrinatioe mortalitatis no-
 stre: cum adhuc nemo est alteri spicuus:
 nemo videt cor alterius. **Q**uid agit pax?
De incertis nō iudicat: incognita nō con-
 firmat. Proclivior est ad bene credendū
 de hoie: q̄ ad male suspicādū. **N**ō se mul-
 tu dolet errare: cū bene credit etiā de malo.
Perniciosa aut cū male sentit: forte de bo-
 no: nesciēs qualis sit. **Q**uid ḡdo: si credo
 quia bon^o est. **S**i incertū est: licet vt caue-
 as ne forte verū sit: nō tamē dannes tāq̄
 verū sit. **H**oc pax iubet: quere pacē ait: et
 sequere eam. **H**eresis quid monet: **G**am-
 nat incognitos: dānat totū mundū: perīt
 totus mūndus: nullus est christianus: afri-
 ca remāsit. **B**ene iudicasti. **D**e quo tribu-
 nali dicis tu sentētiā in orbem terrarū? **I**n
 quo foro aſi te mūd^o stetit? **N**olo mihi cre-
 datur: sed nec tibi: Christo credatur. **S**pi-
 ritui dei p̄ prophetas credatur. **L**egi Aboy-
 si credatur. **Q**uid dixit Aboyles de futu-
 ris his t̄pib^o: ad Abraam dictū: **I**n semi-
 ne tuo bñdicetur oēs gentes. **A**n dubitas
 quid sit semen Abrae: **N**uto quia cū apo-
 stolus dixerit non dubitas: aut si de aplo
 dubitabis: quare pax pax: et non est pax.
Quid dicit aplus: Abrae dicte sūt p̄missi-
 ones & semini eius. **H**o dixit: & seminibus
 tanq̄ in multis: sed tanq̄ in uno: & semini
 tuo quod est christus. **E**cce ante milia an-
 norū dictū ē Abrae: **I**n semine tuo bene-
 dicent omnes gētes. **Q**uo dante milia an-
 norum dictū est: et ab uno creditū: modo
 iam videmus impletū. **H**ac legimus: hac
 intuemur: & tu resistis de transuerso veni-

ens. **Q**uid dicturus? Noli credere. **C**ui
 spiritui dei: deo loquenti ad Abraam.
Et cui credo? **L**ibi: **H**o dico inquietus.
Non hoc dicis. **N**ō dicas: mihi potius cre-
 de q̄ spiritui dei: et deo loquēte ad Abra-
 am: **Q**uid ergo mihi dicas? **I**lle tradidit:
 et ille tradidit. **D**e euangelio recitas: hoc
 de apostolo: de prophetis: Discute om̄es
 scripturas: lege mihi hoc ex eis quib^o cre-
 do: tibi enī non credo. **V**nde lecturus es:
Hoc mihi pater meus ait: hoc mihi auis
 meus: hoc mihi frater me^o: hoc mihi epis-
 copus me^o. **S**ed hoc Abrae deus: **I**n se-
 mini tuo benedic nk om̄es gentes. **A**u-
 dit vn^o homo & credit: et sit in multis post
 multa tempora. **Q**uādo dictū est: credit:
 quādo impletur: dubitatur. **H**oc ergo di-
 xit Aboyles: dicant et ppheete. **V**ide cō-
 mercium redemptiōis nostre: christus pē-
 det in lingno. **V**ide quāto emit: & sic vide
 bis quid emit. **E**mpturus est aliqd: ipsum
 aliqd nōdū scis. **V**ide vide quāti: & vide-
 bis qd. **S**āguine fudit: sāguine suo emit:
 sanguine agni immaculati emit: sanguine
 vnici filij dei emit: **Q**uid emptū ē sāguine
 vnici filij dei: **A**dhuc vide quanti. **P**ro-
 pheta lōge ante q̄ siceret dicit: **H**oderūt ma-
 nus meas: & pedes meos: dinūerauerunt
 omnia ossa mea: **A**gnū preciū video:
 christe videam! quid emisi: **L**ōmemora-
 buntur et conuertentur ad dominum vni-
 versi fines terre. **I**n uno eodemq̄ psalmo
 emptorem video: & pcium: et possessionē.
Emptor christus est: preciū sanguis: pos-
 sessio orbis terrarum. **V**loces ipsas pphe-
 ticas audiamus: contradicētes litigatori-
 bus hereticis. **E**cce possessio domini mei:
 vis lege in psalmo: **L**ōmemorabunt & cō-
 uerterent ad dhm vniuersi fines terre: **E**t a-
 dorabunt in conspectu eius vniuerse pa-
 trie gentiū. **E**t vide iurgantem: vide ius
 defendantem. **Q**m̄ ipsius est regnū: et ipē
 dñabitur gētiū. **I**pse qui emit christus:
 nō q̄ apostatauit. **B**onat^o. **A**dorabūt re-
 cte: adorabūt om̄es patrie gentiū in con-
 spectu ei^o. **Q**ware recte? **Q**m̄ domini est
 regnū: & ipse dñabitur gētiū. **I**llud Aboy-
 les: hoc ppheete: et alia mltā milia. **Q**uis
 numerat testimonia de ecclesia toto terra-
 rum orbe diffusa: quis numerat? **N**ō sunt
 tot hereses contra eccliam: quot sunt testi-
 monia legis p̄ ecclesia. **Q**ue pagina non
 hoc sonat? **Q**uis versus nō h̄ loqt^o? **O**m-
 nia clamāt p̄ vnitate dhica: qz posuit fines

Psalms

bierusale pacē. **C**u contra ista latras here tice: vñ merito dicit in illa ciuitate quod scriptū est in apocalypsi: **L**anes fors. **C**u contra ista latras: vnde iudicasti de orbe terrarū vt dicere ceperā. **Q**uo tribunalis? **H**resūptio videlicet cordis tui. **A**ltū tri bunal: sed ruinosuz. **D**ixit hoç Moyses: dixerūt hoc pphete: et nōdū credūt qui se christianos videri volūt. **T**orquebat qui dā diues apud inferos: desiderauit aque stillā de digito cōtempti ante ianuā suam paupis: qm̄ vrebak in flāmis: **E**t cū ei nō daretur: quia iudiciū sine misericordia illi qui nō fecit misericordiā: cū ergo ei nō da retur: dixit ad Abraā: **P**ater Abraā: mut te Lazarū: habeo ibi quicq; fratres: annū ciet eis q̄ b patior: ne et ipsi veniāt in locū hunc tormentorū. **E**t quid illi Abraā: **H**abent illic Moysen et pphetas. **E**t ille. **N**ō pater Abraā: sed si quis a mortuis resurrexit credēt. **E**t Abraā: **S**i Moysen inquit et pphetas non audiunt: nec si quis a mortuis resurrexit credent. **B**e quib⁹ di xit: habet ibi Moysen et pphetas: **B**e his vtiq; qui adhuc viuebant: quibus adhuc tempus correctiōis largum erat: qui nondū venerant in loca illa tormentorū. **H**abent ibi inquit quos audiant: Moysen et pphetas. **N**ō credūt his: sed si quis a mor tuis resurrexit credent. **S**i Moysen et pphetas nō audiūt: nec si quis a mortuis resurrexit credēt: **S**ententia Abrae ē. Abrae sententia vbi: **E**t vñ: **B**e quodam excuso loco: et pleno quietis: et felicitat̄: quē vidit ille qui cruciabat in flāma leuatis oculis suis: qm̄ in eius gremio: id est in eius secreto vidit pauperem feliciter exultantem: in de prolata est ista sententia. **V**ide de quo tribunali: ibi enim habitat deus: quia in sanctis habitat deus. **E**nde optat apostolus et dicit: dissolui et esse cū christo: multo magis optimū: et latroni illi dicitur: **H**o die mecū eris in padiso. **A**rgo domin⁹ cū Abraam: et in Abraam manēs dixit istaz sententiā: **H**abent ibi Moysen et pphetas: si illos nō audiūt: neq; si aliq; a mor tuis resurrexit credent ei. **O** heretici: ha betis hic Moysen et pphetas: viuit: adhuc potest̄ audire: adhuc licet corrigi: ani mositatem frenare: veritatē tenere adhuc conceditur. **D**isceptate vobiscū vtrū audiendus sit Moyses et pphete: qui fidei sue testimonia tātū exhibuerūt: cū videamus sic currere res hūanas vt ab ip̄is pre

CXLVII

dicate sunt. **Q**uid dubitatis adhuc crede re Moysi et prophetis? **Q**uid dubitatis audire: **A**n forte queritis resurgentē a mor tuis: vtrū et ip̄e vobis dicat de ecclia sua: **Q**uesiuit hoc diues apud inferos aliquē mitti ex mortuis ad fratres suos: reprehē sus est: quia hoc quesiuīt. **S**ufficere debuerunt fratribus eius Moyses et prophete. **A**d hoc ille frustra q̄siuit: vt vos iaz exemplō admoniti ne frustra et sero querentes: sicut ille torquebant: et audiatis Moysen et pphetas. **Q**uid dixit Moyses: **I**n se mine tuo benedicent om̄es gētes. **Q**uid dixerūt prophetē: **L**ōmemorabitur et cō uertētur ad dñm vniuersi fines terre. **A**d huc nubi dictur⁹ es: **S**urgat aliq; ex mor tuis: ego nō credo: nisi aliquis inde vene rit et dixerit: **O** dñe gratias misericordie tue: voluisti mori: vt aliquis ab inferis sur geret: et ip̄se aliquis nō quicq;: sed veritas surrexit ab inferis: qui verū de inferis diceret: et si ad inferos nō veniret: et tamē propter voces imperitorum malorum ecce ip̄se mortuus est: ecce surrexit ab inferis. **Q**uid dicis heretice: **Q**uid dic: **O** modo te audiam: finite sunt omnes excusatiōes tue: **E**t si verba deridis diuiti ap̄d inferos cōstituti: surrexit a mortuis christus: dig naris v̄l̄pm audire: **E**cce q; forte simul es diuiti mortuo: viuos desiderabas surgere ab inferis: **N**ō pater tu⁹: nō auus tu⁹: non illi surrexerūt: qui nescio quos noīe tradi tionis infamauerūt. **S**ed ecce nō infamauerūt: verū dixerūt. **V**is nosse q; nihil ad me: **A**udiam⁹ simul qd dixerit qui surrexit a mortuis. **Q**uid pluribus immoror: **A**udi am⁹: iam apiaſ euāgeliū: legat qd factū est tanq; fiat: ponant ante oculos nostros gesta p̄terita ppter cauenda futura. **E**cce christus surgēs a mortuis: ostēdit se discipulis suis: **R**uptie ipsius: ip̄se spōsus: ecclēsia spōsa: ecce spōsus qui dicebat mor tuus: absūptus: finit⁹: ecce integer resur rexit: ecce ostēditur oculis discipulorum: ecce prebetur contrectantibus manibus: ecce tetigerūt cicatrices qui desperati sunt vulnere. **E**xhibit se oculis eorum viden dum: manibus contrectanduz: putabant spiritum esse. **E**sperauerunt enī de salutē sua: exhortatur eos: confirmat in fide: **M**alpate et videte quia spiritus carnē et ossa nō habet: sicut me videt̄ habere: **D**ā gunt: gaudēt: trepidāt. **E**t cū adhuc trepi darent pre gaudio: sic habes scriptū: et sic

certi sunt: que multū leta sūt: vix credūt: dubitatio quedā veluti tardius credentis condit voluntatem tenentis: necesse est vt plus homo gaudeat cū venerit qd despe- rauerat. Nam ad ipsū gaudiū condiendū et augendū: noluit se statim cognosci: te- nuit visus discipulorū suorum: illorū duorū quos inuenit in via: colloquētes iā in de- speratione t dicētes: **N**os aut sperabam⁹ quia ip̄e esset redempturus israel. Puta- uerunt hoc: iam non putabant: iam spes cum eis nō erat: t christus cū eis erat: et q̄ se reddidit et spem reduxit. Postea ergo dicit: postea q̄ eum illi cū in panis fractōe cognouerunt: et obtulit sc̄ alijs discipulis suis cum putarent spiritū esse: **P**alpate t videte quia spiritus carnem et ossa nō ha- bet sicut me videnti habere. Et cū adhuc p̄ gaudio trepidarent: habetis hic ait qd manducetur: **A**ccepit benedixit: mandu- cauit t dedit eis. Expressa est veritas cor- poris: ablata est omnis suspicio falsitatis. **Q**uid deinde: **N**ō sciebatis q̄ oportebat impleri omnia q̄ scripta sunt in lege Moysi et prophetis et psalmis de me: Et quia illi credebant Moysi et prophetis: veru- enī erat quod dixit Abraaz: **S**i Moysen et prophetas non audiunt: neq̄ si quis ex mortuis resurrexerit credent. Quia ergo credebāt Moysi et prophetis: et non erant de ipsis quos reprehendit Abraā: audie- runt quod ait dominus: **N**ō sciebatis: q̄ oportebat impleri omnia que scripta sunt in lege Moysi et prophetis et psalmis de me: Ecce qui crediderunt Moysi et pro- phetis: videte quē admodū ex ipso r̄ testi- monio credit ei q̄ surrexit a mortuis. Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent scrip- turas: et dixit eis: **Q**uā sic scriptū est: et sic oportebat christū pati: t a mortuis resur- gere tertia die. **H**abes iā spōsū ecclesie: et nō hinc tacui Moyses: nō hinc tacuerit prophete: christum resurrectum a mor- tuis tertia die: passū: t resurrectū: **D**e scriptus est nobis spōsus: vt nō erramus: sed nescio qui existunt: t quia nō erramus in sponso: t ipsi videntur ea que t nos cre- dere de sponso: vt a membris sponsi nos auocent: dicūt nobis: Ipse est quidē spō- sus quē creditis: quē t nos credimus: sed sponsa non est ipsa ecclesia quam tenetis. Et que illa ē: **M**ars donati. Et hoc est qd tu dicas: **H**oc tu dicas: an spōsus: **Tu di- cis: an de q̄ Moysen: Ecce ecclesiam te-**

neo. **D**ictum est a Moysē: In semine tuo benedicentur omnes gentes. Tu dicis: an spiritus dei per prophetas: Ecclesiam te- neo: **D**ictū est per prophetam: **C**ōmemorabuntur et cōuertetur ad dñm vniuersi fi- nes terre. Ecce iam teneo testimonium le- gis: et testimonium prophetarū: **A**udiām⁹ et eum qui surrexit a mortuis. Ostendit se sponsū: teneam⁹ eum: **C**onfirmauit de- monstrando exhibendo testimonia. **H**oc enim Moyses: hoc prophete: quia opor- tebat pati christum: t resurgere tertia die. Jam ergo quia tenemus ambo sponsū ex ipsis verbis: et puto quia iam incipis me- cum credere: et his verbis Moysi et pro- phetis credam⁹: et ei qui resurrexit a mor- tuis: sequāt et dicat: **O** domine video iaz sponsū christū: factū est ne quis me auo- cet a membris sponse tue: et non sis mihi caput si ego in mēbris eius non fuerō: dic mihi et de ecclesia aliquid: quia iā de spō- so eius nō dubito. **A**udi et de ecclesia. **G**e- quitur et dicit: **P**redicari in nole eius pe- nitentiam t remissionē peccatorū. **A**bil- verius predicari in nomine eius peniten- tiā et remissionē peccatorū. **S**ed hoc vbi: **A**lij enim dicunt: ecce hic: alij ecce il- lic. Et quid ip̄e: **N**olite credere: exurgent pseudo christi: t pseudo prophetē: et dicēt: ecce hic: et ecce illic. **N**on enim de ipso ca- pite dicunt: ecce hic: t ecce illic: notum est enim q̄ christus in celis est. **S**ed de ecclē- sia vbi christus est: quid ait: Ecce ego vo- biscum sum usq̄ ad consumationem seculi. **S**ed ait domin⁹: nolite credere: qui di- cit: ecce hic: t ecce illic: partes ostēdit: ego totum emi. **B**icat mihi hoc euāgelīū: dic hoc ipse ex euāgeliō: qui iam resurrexit a mortuis: vt credant tibi: q̄ credit Moysē t prophetis: dic mihi hoc tu: **A**udi: **O**por- tebat christum pati et resurgere tertia die: et predicari in nomine eius penitentiam t remissionē peccatorū: per omnes gen- tes: incipientibus ab hierusaez. **Q**uid est heretice: **C**erte cum recitare Moysen: cū recitarem prophetas: distulisti ad euāgeliō qui resurrectus erat a mortuis: **E**cce resur- rexit: ecce dixit: tam nullam habet dubita- tionē ecclesia christi: t vxor christi: q̄ nul- lam habet dubitationē corpus christi de- monstratum: oculis contractuā manibus discipulorum. **E**cce qui resurrexit a mor- tuis usq̄ ostēdit: **O**stēdit caput: ostēdit mēbra: ostēdit sponsū: ostēdit sponsā.

Psalms

Aut utrumque mecum crede: aut illud in dā nationē tuā credis. **Q**uid enim: quod resurrexit a mortuis: quod in eo corpe resurrexit? Bene quod cicatrices ostendit: quod ut crucifixus est: ut sepultus: ita redditus: ita demonstratur. **O**ptime credis: audi illi loquētē in quem credis? **P**redicabili in nōle eius penitētia et remissio peccatorū. **U**bi? Per latas ter ras. **S**i vellem illud ego dicere: iam tu luctans aduersus hereticos: iam pugnās: iā habebes cū illis cōflictiū tāte questionis: nō illud dicerē sic cōtra presentes hereticos: quomodo illud dixit ille p̄tra futuros. **Q**uid vis amplius? Remissio peccatorū in chri sti nomine predical. **U**bi? Per omnes gen tes. **A**nde. Incipiēs ab hierusalē. **C**ōmu nica huic ecclesie. **Q**uale litigium? Lepit enim hec ecclesia ab hierusalē ista terrena: ut gaudeat deo in illa hierusalē celesti. **A**b hac enim incipit: ad illam terminat. In illa tota ecclesia erit: ab ista exordiū fidei sumpsit. **L**ege actus apostolorū si forte mē tor: quomodo ibi erāt cōgregati discipuli cū venisset spūsctūs: ut ostendat tibi quod dixit dñs: incipiētib⁹ hierusalē: quomodo linguis omnium locuti sunt in quos venit spūsctūs. **Q**uale nō vis loqui omnium lin guis? **E**cce ibi oēs lingue sonuerūt: **Q**uale mō cui datur spūsctūs nō loquī oīum linguis? **H**oc enim tūc erat indicū venien tis in boniēs spūsancti: ut linguis oīum loquerent. **M**odo qđ dicturus es hereti ce? **Q**uaia non datur spūsctūs? Non dico tibi datur: an nō datur? Si nō datur: quid est qđ agitis: loquēdo: baptizando: bene dicēdo? **Q**uid est qđ agitis? **I**nania cele bratis. Ergo datur. **S**i dās: quare linguis omnīum non loquuntur quib⁹ datur? **N**unqđ defecit donum dei: aut minor est fructus? **C**reuerūt zīzania: sed et triticū: sūnite utrūq; crescere r̄sq; ad messem. **N**on dixit cres cant zīzania: decrescat triticū: utrūq; cre uit. **Q**uale nō appetit mō spūsctūs in lin guis omnībus? **I**mmo vero appetit in lin guis omnīb⁹. **T**unc enim nōdū erat ecclesia per orbē terrarū diffusa: ut mēbra christi in omnīb⁹ gentib⁹ loquerent. **T**unc implebat in uno: qđ prenūciabat in omnīb⁹. **I**am totum corpus christi loquī oīum linguis: et quib⁹ nōdū loquī loquet. Crescit enim ec clesia donec occupet oēs linguis. **Q**uod vos deseruitis quousq; creuit? **V**enite vo bisciū quousq; accedat: ut nobisciū puenia tis ad ea que nōdūm accesserūt. **L**oquor omnīi linguis: audeo tibi dicere in corpo

CXLVII

re christi sum: in ecclesia christi suz. **S**i cor pus christi omnium linguis iam loquitur: et ego in omnibus linguis sum: **H**ea est greca: mea est syra: mea est hebrea: mea est oīm gentiū: quod in unitate sum oīm gentiū. **E**rgo frēs cepit ecclesia ab hierusalē: ut per omnes gētes p̄pagaret. **Q**uid euidentius hoc testimonio legis et p̄phetarū ipius dñi. **A**póstoloz ybīc̄ p̄sonat voces: redētes testimoniū spē nostre in unitate cor poris christi. **G**audente in frumentis: tol erate zīzania: genite in tritura: suspirate in horreū. **V**eniet illud tempus quo gaude bim⁹: cōfirmatis vectibus portarū hieru salē. **I**ntret qui intraturus est: qui illuc manifestus intrabit: huc vici⁹ nō intret. **Q**ui autē hoc vici⁹ intrat foris est. **F**oris est et nescit: vētulabū p̄babit: vectes p̄babūt. **Q**ui mō vere intus et veraciter intus: ibi firmiter intus. **Q**ui autē hic tolerādo intus: ibi gaudēdo intus. **F**ines enim hierūlī pax: quod posuit inquit fines tuos pacēz. **M**odo desideram⁹ pacem quā bic habem⁹ in spe. **A**dhuc enim in nobis p̄spis qualis pax: **L**aro cōcupiscit aduersus sp̄m: sp̄s autē aduersus carnē. **E**ibi plena pax in uno homine: quando erit plena in uno homine: tunc erit plena in omnibus ciūbus hierusalē. **Q**uādo erit plena pax? **Q**uādo corruptibile hoc induerit i corruptionē: et mortale h̄ induerit i mortalitatē: tūc plena pax: tūc firma pax. **N**ihil litigat aduersus animaz in hoīe: nō ipsa aduersum se ex quadā par te saucia: non carnis fragilitas: nō indigētia corporis: non famis: non sitis: non frigus: non estus: non lassitudo: nō vīla in opia: nō prouocatio rīx: nō certe ipsa sollicita cautela et vitādi i inimici et diligēdi. **I**dec omnia frēs mei litigāt aduersum nos: nōdū est plena et pfecta pax. **M**odū clama stis qui iam dudū nominata pace ex desiderio clamastis: clamor vester de siti erat: non de saturitate: quia ibi erit pfecta iusti cia: ybi perfecta pax. **M**odo esurimus et sitimus iusticiā: **B**eatū qui esuriūt et sitiūt iusticiam: quoniam ipsi saturabunt. **Q**uomodo ipsi saturabuntur? **C**um ad pacem venerim⁹. **I**deo cum dixisset: qui posuit fines tuos pacē: quia ibi saturitas et nulla indigentia: subdit statim. **E**t ad iuste menti iustians te. **F**ratres quoniam pax iustas. ipsa de qua loquimur nōdū est in totis nobis: id est in unoquoq; nostrum tota: ad huc forte a spiritu vestro delectat audire.

Psalmiss

Sed si nihil resistit et rebellat: ex corpore si niemus psalmū: fatigatos vos nūsc̄ vi-
deo: tñ vereor nouit deus ne oneri sim vo-
bis aut quibusdā fratrib⁹: et video studia
multoz exigentū bunc labore de me et su-
dore: quem credo in dñō nō futurū infru-
ctuosum. Haudeo tantā esse voluntatē in
veritate verbi dei: vt studiū vestri bonuz
in bono et de bono vincat studiū insanor⁹
currētū in amphitheatrū. Nunqđ illi si tā
diu starent adbuc spectarēt: Ergo fratres
audiam⁹ cetera: qz hoc vultis: Assit dñs:
assit et virib⁹ et mentib⁹ nr̄is. Qui posuit si-
nes tuos pacem: ad illā hierusalē dicit: et
ad ipse frumenti: nisi panis ille qui descē-
dit de celo ad nos. In patria ipsa quō sa-
turabit: qui in peregrinatiōe sic pauit: Íā
mō de ipsa peregrinatiōe nr̄a locutur⁹ est:
qua venit ad illā hierusalē: vbi collauda-
bim⁹ dñm. Laudabim⁹ dñm deū nr̄m: nos
hierlm: nos syon: qm̄ cōfirmabunt vectes
portaz nr̄az. Itē ille q̄ tūc satiabit adi-
pe frumenti: qđ fac̄ in ista pegrinatōe. Hoc
qđ sequit. **Q**ui emittit verbū suū
terre: Ecce i terra laboram⁹ fessi: lāguidi:
pigri: frigidī: Nō leuaremur ad adipē fru-
menti satiantē: nūs muteret verbū suū ter-
re qua grauabamur: terre qua impediaba-
mūr a reditu: Visit verbū suū: nō deseruit
etiam in heremo: pluit māna de celo. Qui
emittit verbū suū terre: et venit ad terras
verbū eius. Quō eius: Aut quod est ver-
bum eius: **V**sq; in velocitatē currit
verbū eius. Non dixit velox est verbū
eius: currit verbū eius vsc̄ in velocitatē.
Intendam⁹ frēs: nō potuit eligere melius
verbū: calidus calore calescit: frigidus fri-
gore frigescit: velox velocitate velox fit.
Quid calidius ip̄o calore: quo calet quic-
quid fit calidū: Quid fridius ip̄o frigore:
quo frigescit quicquid frigidum fit: Quid
ergo velocius ipsa velocitate: qua velox
fit quicquid velociter currit: Possunt di-
ci multa velocia: alia magis: alia minus: et
tanto quez res velox est: quāto est parti-
cps velocitatī. Illa res magis particeps
velocitatis: ergo magis velox: aut minus
particeps velocitatis: ergo minus velox:
Ipsa itaq; velocitate qđ velocius: Ergo
quousq; currit: Vsq; in velocitatē. Quan-
tū vis auge q̄ velox est verbū: et dic: velo-
cius est q̄ illud: aut illud: q̄ aues: q̄ vēti:

Alia līa.
et eloquiu.

Alia līa.
et velociter.
et sermo.

CXLVII

q̄ angelī: Nūqđ aliqd hor̄ attū: quāta ip̄a
velocitas vsc̄ in ipsam velocitatē: Velo-
citas ip̄a quid est frēs: Ubiq; est: nō est in
parte. Hoc p̄tinet ad verbū dei nō esse in
parte: vbiq; esse q̄ se ip̄m verbū: ex quo dei
virtus: et dei sapiētia est: nondū assumpta
carne. Si cogitem⁹ deū in forma dei: verbū
equalē patri: ipsa est sapiētia dei: de qua di-
ctum est: Attingit a fine vsc̄ ad finē forti-
ter. Quāta velocitas: Attingit a fine vsc̄
ad finē fortiter. Sed forte immobilitate at-
tingit. Si immobilitate tāq; moles aliqua
farea impleat locum aliquē: dicit quod at-
tingit eiusdē loci a fine vsc̄ ad finē: non tñ
motu. Quid ergo dicim⁹: Non habet mo-
tu verbū illud. Et sapiētia illa stolidā est:
Et vbi ē qđ dicit de sapiētie spū: Lū mīla
dicerentur: acutus inquit mobilis: certus
incoquinatus. Sic vtiq; sapiētia dei mo-
bilis. Si ergo mobilis: quādo hoc tangit:
illud nō tangit. Aut hoc tangit: illud dese-
rit: Et vbi est velocitas: Hoc facit veloci-
tas: vt et vbiq; semp sit: et nūsc̄ inclusa te-
neat. Sed cogitare ista nō possim⁹: pigri-
sumus. Quis ista cogitet: Et reuera fra-
tres quoniā dixi: quomō potui: si tamē po-
tui: si intellexi: et quomō potuistis: intellexi-
stis. Sed quid dicit apostolus: Li aūt qui
potēs est facere supra q̄ petimus aut intel-
ligim⁹. Quid hic ostēdit: Quia quotiens-
cunq; intellexerim⁹: non intellexim⁹ sicuti
est. Quare hoc: Corpus enī quod corū-
pitur aggrauat animā. Ergo in terra frigi-
di sum⁹. Veloctas enī feruens est: et om̄ia
feruētiora velociora: om̄ia fridiora tardio-
ra. Nos tardi: ergo frigidī: Illa aut sapiē-
tia currit vsc̄ in velocitatē. Ergo feruētissi-
ma est. Nec est q̄ se abscondat a calore ei⁹.
Nos ergo qui frigidī corporis tarditate: vin-
culo terrene vite huius corruptibilis one-
re nullā ne spem habem⁹ ad capiēdū ver-
bus: qđ vsc̄ in velocitatē currit: An vero
ille q̄uis ex corpe in infima depresso de-
seruit: Nonne ipse p̄destinavit nos anteq;
in isto mortali et pigro corpe nasceremur:
Qui ergo p̄destinavit nos: dedit terre niue
ipsos nos. Jam enī veniam⁹ ad illos psal-
mi versus subobscuros: incipiāt illa inuo-
cra euolui: qm̄ vos verbū dei quāto ma-
gis per nos dicil: tāto audiōres inuenit.
Ecce nos pigri in hac terra quasi cōgela-
ui⁹ hic: et quō cōtingit niuib⁹: rursus enī
gelant et in una decidūt: sic frigescēte cari-
tate decidit humana natura in bas terras:

Psalmus

CXLVII

Allia lfa. et pigro corpore inuoluta velut nix facta
 est. **H**ec ista niue sunt predestinati filii dei.
t Qui dat. **t sicut.** **G**at eni illi: **huius** **t velut lanam:**
Quid est velut lanam: Id est de niue quā
 dedit de ipsis pigris adhuc spū et frigidis
 quos p̄destinavit: facturus est aliqđ. La-
 na enī materies vestis est. Lana enī cū vi-
 det veluti p̄paratio est aliq ad vestē. Ergo
 qz p̄destinavit quos ad tps frigidis repūt i
 terra: et nondū feruerit spū caritatis: de p̄de
 stinatiōe enī adhuc loquī: veluti lanam de-
 dit bos deus: et facturus est inde vestem.
Aherito in monte vestis christi fulsit sicut
 nix. Fulgebat vestis christi sicut nix: tanq̄
 de illa lana iam facta erat tunica: de qua la-
 na: id est de niue quā dedit sicut lanam: ad-
 huc p̄destinati pigrī erāt. **B**ed expecta: vi-
 de quid sequat: qā sicut lanam dedit eos: sit
 inde tunica. **Q**uomō enī dicit ecclesia cor-
 pus christi: dicit et vestimentū christi ipsa
 ecclesia. **I**nde est illud quod ait apłs: Ut
 exhiberet sibi gloriosam ecclesiā nō haben-
 tem maculā aut rugam. Ergo exhibeat si-
 bi gloriosaz ecclesiā non habentē maculā
 aut rugam. **F**aciat sibi vestem de illa lana
 quā p̄destinavit in niue. Adhuc in homi-
 nib⁹ incredulis: et frigidis: et pigris: faciat
 vestem de hac lana: ut abluat a maculis:
 mundet fide: ut rugam nō habeat tendat
 in cruce. **Q**ui dat niuem velut lanam. **I**am
 si p̄destinati sunt: vocādi sunt. **Q**uos enī
 p̄destinavit: illos et vocauit. **I**am quomō
 vocātur ex languore corporis illius ut san-
 fiant: **Q**uomō vocātur: Audi euangeliū:
Non veni vocare iustos: s̄z p̄ctores in pe-
 nitentiā. **I**ncipit ergo iā p̄destinatiōe niuis
 illius cognoscere torporem suu: accusare
 p̄ctū suū: incipit vocatiōe venire ad peni-
 tentiā. **A**herito ergo qui dat niuem velut
 lanam ppter cōfectū tunice future: etiam
 ppter vocationē in penitentiā. **N**ebulā
t sicut. **t velut cinere spargit.** Nebulā inquit
 velut cinere spargit. **Q**uis: **Q**ui dat niuem
 sicut lanam. **Q**uos enī p̄destinavit vocat
 in penitentiā: qz quos p̄destinavit illos et
 vocauit. **L**inis autē ad penitentiā pertinet.
Audi vocantē ad penitentiā: cum expro-
 brauit quibusdaz ciuitatibus dicens: **V**e
 tibi Corozaim: ve tibi Bethsaida: quia
 si in tyro et sidone facte esset virtutes que
 facte sunt in vobis: olim inquit in cilicio et
 cinere penitentiā egissent. Ergo nebulam
 velut cinere spargit. **Q**uid est nebulā ve-
 lut cinere spargit: **C**um vocat quisq ad

intelligēdū deū: et dicit illi: cape veritatē:
 incipit velle capere veritatē: non sufficit:
 videt se quādā caliginē pati quā antea nō
 videbat. Adhuc est ḡ illa nebula: vt noue-
 ris nescire te: et noueris quid scire oport-
 eat: et videoas te inualidū ad illud sciēdū
 quod oportet sciri. **N**am si in ista nebula
 iam te presumperis scire: audies ab apo-
 stolo: **Q**ui se putat aliquid scire nōdū scit
 quēadmodū oporteat eū scire. Ergo nō
 dum cōprehēdisti: adhuc nebulā pateris.
Sed non te deseruit qui accendit tibi lu-
 cernā carnis sue. **N**on erres in nebula: fi-
 de sequere. **D**ed qz conaris videre et nō po-
 tes: peniteat te p̄ctōrū: qz nebula velut ci-
 nis sparsa est. **Q**uid iam te peniteat: **C**on-
 tumacē te fuisse aduersus deū. **Q**uid iā te
 peniteat: **E**cūtū te fuisse vias tuas malas:
 puenisse in istā difficultatē illi⁹ beate visio-
 nis: et erit tibi salubris nebula: quā sicut ci-
 nerem spargit deus. **T**u ipse es adhuc ne-
 bula: sed velut cinis. Adhuc enī peniten-
 tes voluntātē in cinere fratres mei: tanq̄ si
 miles se cōtestātes: dicētes: deo suo: cunis
 sum. **D**ixit enī quedā scriptura: **B**esperi
 memeti p̄m et distabui: et estimavi me terrā
 et cinerem. **H**ec est humilitas penitentie.
Quādo Abraā loquī ad deū suū: et quā-
 do vult sibi aperiri incendiū sodomorū:
 ego inquit terra et cinis sum. **Q**uomō sunt
 ista semp humilitas in magnis et sanctis ri-
 sis? **N**ebulā ḡ velut cinere spargit. **Q**ua-
 re: **Q**uia quos p̄destinavit illos et yoca-
 uit: qui nō venit vocare iustos: sed pecca-
 tores in penitentiā. **G**at emittit cr̄y **t Dime-**
stallū suā **t velut frusta panis:** **M**on **t sicut bu-**
 denuo laborādū est dicere quid sit crystal celas,
 lū. **P**relocuti enī sum: et credo nō excidis
 se caritati v̄te. **Q**uid ergo est: mittit crystal
 lum suā velut frusta panis: **Q**uomō nix il-
 la ipsius: qz p̄destinatoꝝ est. **Q**uomō ne-
 bulā illa ipsius: qz ipsi vocant ad penitē-
 tiā qui p̄destinati sunt ad salutē: sic est quo-
 dāmō crystallū ipius. **Q**uid est crystallū:
Multū obduruit: multū ḡgelauit: nō iā sic
 nix facile solui p̄t. **M**ix multorū annoꝝ tge
 durata et serie scloꝝ crystallū dī. **E**t h̄ mit-
 tit velut frusta panis. **Q**uid hoc sibi vult:
Fuerūt nimis duri: nō iam niui: s̄z crystal-
 lo cōparādi: et ipsi p̄destinati sunt et voca-
 ti: et quidā eoz ita: ut pascerēt alios et esset
 utiles alij. **E**t quid opus est ut numere-
 mus multos: forte quos nouim⁹: illū aut il-
 lū: **O**ccurrīt ynicuig cogitati ex his quos

Psalms

CXLVII

nouit: quod forte duri et pertinaces et obnites aduersus veritatem fuerunt: et modo predictum veritatem: facti sunt frusta panis. **Quis ille unus panis?** Multi inquit apostolus: unus corpus sum in christo. Unus panis unus corpus multi sum ipse dicit. Ergo si unus panis totum corpus christi: membra christi frusta panis sunt. **De quibusdam duris** facit membra sua: et utilia ad alios pascendos. **Quid imus per multos?** Motissimum illuz Paulum apostolum intueamur. Nihil nobis isto viro notius: nihil suauus: nihil in scripturam familiaris est. Et si fuerint qui ex tanta duricia in quanta ipse fuit: panis sicut: ipso proposito ad exemplum omnes currant: ut explicet sensus iste. **Mittit crystallum suum si** cuit frusta panis. Ecce crystallum erat apostolus Paulus: durus obnites veritati: clamans aduersus euangelium tantum induratus aduersus sole. Iste quod durus fuit cresces in lege: eruditus ad pedes Hamalielis legis doctoris. Non audiebat Moysen et prophetas christi predicantes. Magna duritia. Certe getes non audierunt prophetas: non audierunt Moysen: frigidi erant: sed crystallum non erant. Ille qui credebat in verbis predicationibus christi: et christo venienti non credebat nimis obdurauerat. Quia ergo crystallum erat: nitidus videbatur et candidus: sed durus et nummus gelidus. **Quoniam** nitidus et candidus? Hebreus ex hebreis: secundum legem phariseus. Vide nitor crystalli: audi duriciam crystalli. Secundum emulationem prophetarum ecclesiastae dei. Inter lapidatores sancti Stephaniani martyris ibi erat iste durus: et forte certior durior. **Omnius enim lapidatum vestimenta** seruabat: ut oium in manib[us] lapidaret. Ergo videlicet niuus: nebulam: crystallum: bonum est ut ille spiraret et soluat. Si enim ille non spirauerit: si non ipse duriciam glaciei huius dissoluerit. **In facie frigoris eius quis** sustinebit. **In facie frigoris eius quis subsistet?** In facie frigoris eius. Luius: Bei. **Qui est ei frigus?** Ecce deserit poterem: ecce non vocat: ecce non aperit sensum: ecce non infundit gram. Soluat hoc si potest: non potest stulticie. Quare non potest? In facie frigoris eius quod subsistet. Vide ergo coagulase te illum: et dicere: Video aliud legem in membris meis repugnat legi metis mee: et captiuum me ducetem in legem patrum que est in membris meis. **Silva ego hoc quod me liberabit de corpore mortis huius?** Ecce frigesco: ecce cogesco: quo calore soluar ut curram? Quis me liberabit de corpe mortis huius? In sa-

ciem frigoris eius quod subsistet. **Et quod seipsum** liberabit: si ille deseruerit. **Et quod liberabit?** Grauia dei per Iesum christum dominum nostrum. Undi et hic grauia dei. Qui mittit crystallum suum sic frusta panis: In facie frigori eius quod subsistet. Ergo despatio est. Absit. Sequitur enim: **Emittet verbum suum et tabefaciet ea:** Non ergo desperet nix: non desperet nebulam: non desperet crystallum. **Beatus tanquam de lana consuetus et tunica.** Nebula illa in penitentia salutem inuenit: quod quos predestinavit: illos et vocavit. Sed licet sint inter predestinatos durissimi: et multo quasi type coagularent: et crystallum facti fuerint: non erunt durimis dicie dei: **Emittet verbum suum et tabefaciet ea.** Quid est tabefaciet ea? Ne forte in malo intelligat: tabefaciet: liquefaciet: dissoluet. Duri sunt enim per supbia. **Merito et supbia stupor dicitur.** Quicquid enim stupidum est: frigidum est. Rigorem passi homines quotidie dicunt obstupuit. Ergo supbia stupor est. **Emittet verbum suum et tabefaciet ea.** At reuera cumuli niuus cum calefisi: deliquescit in humilitate. **Quoniam** quasi monte niuus erigit stupor: sic stultos erigit supbia. **Emittet verbum suum et tabefaciet ea.** Ecce venit illud crystallum. Saulus post cedem et lapidationem Stephani: duricia quodam stupidus: in christum petit iras a sacerdotibus: ut vindicet exhibeat christanos anhelatas cedes. **Durus** est iste contra ignem dei et gelidus. Sed quod esset durus: quod gelidus: ecce ille qui emittebat verbum suum et tabefaciet ea: clamauit de celo feruidus: Gaule Gaule quod me persequeris: **Euna illa voce: tanta illa duricia crystalli resoluta est.** **Emittet ergo verbum suum et tabefaciet ea.** Non desperet de crystallo: quanto minore niue: vel de nebulosa: **Beatus** ipso crystallo non desperet. **Audi vocem quamdam crystalli:** Qui prius sui blasphemus: persecutor: et iniuriosus. **Hoc ergo soluit crystallum deus:** Ne de se nix ipsa desperet. **Aut enim: Ideo misericordiam consecutus sum: ut in me ostenderet** christus Iesus omnem patientiam ad informationem eorum qui credituri sunt illi in vita eterna. **Clamat ergo deus ad getes: Solui crystallum: venite nubes.** **Emittet verbum suum et tabefaciet ea.** **Spirabit spiritus eius et profundet aqua.** Ecce crystallum et niues resoluntur: eant in aquas: Qui sitiunt veniant et bibant. **Saulus durus ut crystallum Stephanum est percusus ad mortem:** **Saulus iam in aqua viua getes vocat ad fontem.** Spirabit spiritus eius et profundet aqua. **Vox seruens.** Unde

Alia lira.
Alia lira.

Psalmus

dicit ē in alio psalmo: Quoerete dñe capti
 uitatē nostrā: sicut torrēs in austro. Capti
 ua enī hierusalē tanq̄s cōgelauerat in ba
 bylonia: flat auster: soluīs rigor captiuita
 tis: et currat in deū seruor caritatis. Spi
 rauit spūs eius et profluēt aque: fiat in eo
 fons aque salētis in vitā eternā. ¶ An
 nūciās verbū suū Jacob: iusticias
 et iudicia sua israel. Quas iusticias: et
 que iudicia? Quia et quicqd hic humanū
 gen⁹ ante perpessum est cū esset nix: et ne
 bula: et crystallū: merito perpessuz est sup
 bie et elatiōis in deū: Recurram⁹ ad origi
 nem casus nři: et videam⁹ qr verissime in
 psalmo cantatur: Prūs⁹ humiliarer ego
 deliqui. Qz qui dicit: Prūs⁹ humiliarer
 ego deliqui: ipse dicit: Bonū mihi qm̄ hu
 miliasti me: vt discam iustificatiōes tuas.
 Has ergo iustificatiōes a deo didicit Ja
 cob: qui fecit ipsum Jacob luctari cū an
 gelo: in cuius angeli persona ipse dñs erat
 luctatus: tenuit: vim fecit vt teneret: inua
 luit vt teneret: fecit se teneri miseria: nō in
 firmitate. Luctat⁹ ergo Jacob pualuit: te
 nuit: et quē videbat viciſſe rogat: vt bene
 dicat ab eo. Quō intelligebat cū quo lu
 ctatus fuerat: quē tenuerit: Quare violē
 ter est luctat⁹ et tenuit: Quia regnū celorum
 vim pati⁹: et qui vim faciſſit diripiſſit illud.
 Ergo quare luctatus: Quia cum labore.
 Quare vix tenem⁹: quod facile amisi⁹:
 Nec facile recipiēdū est: qđ amisi⁹. Bis
 cam⁹ perdere qđ tenem⁹. Laboret hō vt te
 neat: tenebit ad firmitatem: quod tenuerit
 post labore. Ergo hec iudicia sua deus ma
 nifestauit Jacob et israel. Apertius dicā:
 id est qr et iusti q̄ hic sūt: labores: piacula:
 molestias: passiones: pro merito patiūtur
 iusto iudicio dei: qr ille solus pōt dicere: si
 ne causa hic passus sum: q̄uis ideo nō si
 ne causa: qr ppter nos: qui solus pōt dice
 re: Que nō rapui tūc exoluēbā: qui solus
 potuit dicere: Ecce venit princeps huius
 mūdi et in me nihil inueniet. Et quasi dice
 ref ei: et quare ergo patens: sequit⁹ et dicit:
 Qz vt sciāt om̄es qr volūtate p̄ris mei fa
 cio: surgite eamus hinc. Ceteri om̄es me
 rito suo iudicio dei et pro iusticia quē pa
 tiunt nō sibi arrogēt: quasi habeāt passio
 nem innocētie qualis in christo erat. Au
 di aplm Petru: Tempus est inquit vt iu
 diciū incipiat a domo dñi: exhortās mar
 tyres et testes dei: vt om̄es minas fremētis
 sc̄li patiētissime tolerēt in semetipsis: Aut

CXLVII

illis: Tempus inchoationis iudicij ex do
 mo dei. Si aut̄ initū a nobis: q̄s finis eoꝝ
 qui nō credit̄ dei euāgelio? Si iustus vir
 salu⁹ fiet: p̄ctōr et impius vbi parebūt: En
 nūciās verbū suū Jacob: iusticias et iu
 dicia sua israel. ¶ Nō fecit sic vniuer
 se gēti: Nemo vos fallat: nō nūciatū est
 alicui gēti hoc iudiciū dei quō patiant̄ iu
 sti et iniusti. Quō: Pro merito oēs. Quō:
 In grā dei. Non in suis meritis liberātur
 ipsi iusti. Non annūciatū est hoc vniuerse
 gēti: sed soli Jacob: soli israel. Quid ergo
 nos facim⁹ si nō annūciauit vniuerse gēti:
 Et tātu Jacob: tātu israel: Ubi erim⁹ nos?
 In Jacob et in israel. ¶ Iudicia sua nō
 manifestauit eis. Quib⁹ Omib⁹ gēti
 bus. Et quō vocate sunt niues soluto cry
 stallō: Quō vocate sunt gentes iustificato
 Paulo: Quō nisi vt esset in Jacob: Pre
 cisus ē oleaster vt insereret in oliuā. Iā ad
 oliuā pertinet: iā non debet dici gētes: sed
 vna gens in christo: gens in Jacob: gens
 in israel. Quare gens Jacob et gēs israel:
 Quia Jacob de Isaac: Isaac de Abraā.
 Abrae aut̄ qđ dictū est: In semine tuo be
 nedicent om̄es gentes. Hoc idē dictū est
 ad Isaac: hoc et ad Jacob. Pertinem⁹ er
 go ad Jacob: qr p̄tuiem⁹ ad israel. Per
 tinem⁹ ad Abraā: Semē enī Abrae: nō me
 vel quolibet hoie: sed aplo sc̄to interptātē
 christus est: et ipse ait: Nō dicit et seminib⁹
 tanq̄s in multis: sed tanq̄s in uno: et semini
 tuo qđ est christus. Si vnū semē: vn⁹ Ja
 cob: vn⁹ israel: et oēs gētes vnū in christo.
 Ergo ad om̄es pertinet gētes: qđ reuela
 bit ip̄e Jacob et ip̄e israel: et illi soli in alīs
 gētib⁹ deputādi sunt: qui nolētes credere
 in christo: nolūt recedere ab oleastro et in
 seri oliae: remanebūt in siluosis ramis: ste
 riles et amari. Gaudeat Jacob qui est sup
 plātator Esau: qr supplātavit frātrē suū.
 Ecclitas enī ex parte israel facta est: vt ple
 nitudo gentiū intraret. Be Jacob factus
 est israel. Quid est israel: Iā om̄es audia
 mus: om̄es israel: siue qui hic estis in mem
 bris christi: siue qui foris et nō foris et per
 om̄es gētes vbiq̄ foris vbiq̄ intus. Au
 diat ip̄e israel qui ex Jacob fact⁹ est israel.
 Quid est israel: Gidens deū. Ubi videbit
 deū: In pace. In qua pace: Pace hieru
 salē: qr posuit inquit fines tuos pacē. Ibi
 laudabūt om̄es vn⁹ in uno: ad vnū en
 mus: qr deinceps multi dispersi nō erim⁹.
 ¶ Explicit tractat⁹ de p̄s. CXLVII